

מי ראה את הילד הזה

הבן האובד

כל מאמציה עלו בתוהו. גם הקשרים שהפעילה המיטרה בחול לא נשאו פרי. האשה חושרת שלמישפחתו של צבי יש חלק בהסתרת הבן. אחיו והוריו של צבי גרינברג הם יהודים חרדים, ולדעתה ייתכן ששיתפרעוּלה עם יהודים חרדים היושבים מעבר-לים. אמ, זה ימשיך כך, אמרה, זו תהיה פרשת יוסף' שוחמכר מס' 2. אמו של צבי, הגרה כתיים, אינה מוכנה להגיד ולוא מילה אחת על בנה או על נכדה. לאחרונה ערכה המיטרה

ביו ביולי 1981 ניתן תוקף חוקי לגירושי השניים. הבעל נעתר להעניק את הגט רק אחרי שהובטח לו שהבן, גולן, יישאר באחוזתו. כל מאמציה של האם למנוע ניתוק בין שני ילדיה עלו בתוהו. היא נכנעה לתכתיב. האב מיהר להוציא צרע-יכוב יציאה מן הארץ נגד מימי וקרן, מחשש שמא תיסע גרושתו לבני-מישפחה השוהים בקנדה, ותרחיק את בתו ממנו. גם האם נהגה כמיהר. אך היה זה האב שחיבל במזיד בהוראות בית הדין. למרות שפסק

והוא היה בשבילי גב חזק. כשנסתה להציע לבעלה גירושין, נענתה בלאו מוחלט, ובאיום עליה: גט לא תקבלי. אני אחתוך אותך לחתיכות ואכנס לבית-הסוהר!"

הבעל סירב להיפרד מאשתו. החשש שמא גירושיו יפרידו בינו ובין בנו הקטן, גולן, הטיל בו אימה. גולן היה הבן האהוב של אביו, וגם זכה ביחס מועדף, על-פני קרן, הנכירה. את כל מירצו השקיע האב בבנו יחידו. הוא נהג לפנק אותו ולקנו לו את כל המיטות: הפשוטים, החשמליים והאלקטרוניים, כולל מישחקי וידאו. מספרת על כך מרים: "גולן נחשב בעיניו ליורשה-העצר שלו, והוא לא הפסיק לקנות את הילד בצעצועים."

האם יהיה גולן גרינברג יוסלה שוחמכר שני?

לו. אך כבר מההתחלה שום דבר לא היה מתוק בינינו, גילתה השבוע בביתה שכבתים.

האימים בהתאבדות הפכו קבועים ותכופים. כל פעם שנוכח לדעת שהגזים בהתנהגותו, היה מונק לעבר המירפסת בניסיון להתאבד. היינו רצים ואוחזים בו, שלא יבצע את זממו. רק אז היה נרגע."

הוסיפה מרים בכתב-התביעה: "בעלי אינו יציב בנפשו, עצבני רופפים ואינו אחראי למעשיו. לאחרונה הוא מאיים שירצח אותי לפני שייתאבד. הוא נוהג להסתב עם סכין חשמלית קופצת ואולר גדול. מאחר שאינו יציב, אני מפחדת מפניו. לילדה הוא אמר שישחט אותה אם תלך לסבתא."

היה זה אביה שסיכל את מחשבותיה על גירושין. מה יגידו השכנים? טען לעומתה. האב לא האמין שחתנו מ' תאכזר לבתו.

מרים אהבה את אביה ולא העזה להמרות את פיו: "הייתי הבת של אבא,

אני רוצה את הבן שלי. השופט קבע שאני צריכה לראות את הבן לפחות פעם אחת ב' שבוע. אולי משהו ישמע אותי כאמריקה ועזור לי למצוא את בני?" מבקשת מרים גרינברג כשרמעות בעיניה.

כל ילד שאני רואה כרוחב, אני מתחילה לבכות. כשאני קונה לילדה שלי מתנה, אני מתחילה לבכות. הכל מגעגועים. אילו הייתי יודעת היכן הבן שלי, הייתי נוסעת אליו ברגע הזה. אני מתחנת לפני היהודים ברחבי העולם: מי ששמע עליו או ראה אותו, שינסה לתת לי שמץ של ידיעה עליו!"

צבי גרינברג (36), בעלה לשעבר של מרים, היה בעל עצבני. בהתפת רצויות-הועם המלוות קללות עסיסיות לא היה לו רי. לעיתים קרובות היה מוסיף ומכה את אשתו נאמנות. המריבות הפכו אצל בני-הזוג גרינברג לחלק קבוע ושיגרת, ב'33 שנות נישואיהם. הילדים כבר היו רגילים להן. הבת, קרן, פחדה מאוד מאביה. גם היא, כמו אמה, הספיקה לטעום את נחת-זרועו של אביה יותר מפעם אחת.

הסתלקות בחשאי

התפנית בחייה של מימי חלה עם מותו של אביה. רק אז העזה האשה המוכה ליטול יוזמה כדי לשים קץ לנישואיה האומללים. התנהגות הבעל הוזמה, כי לא היה לי גבר שיעמוד לצדי, והוא ניצל את זה."

הפחד הוביל את מימי לעורכת-הדין שרה ב'מנחם. האשה הגישה בקשה רחופה שבעלה יעזוב את הבית, כדי למנוע את הטרור שהשליט.

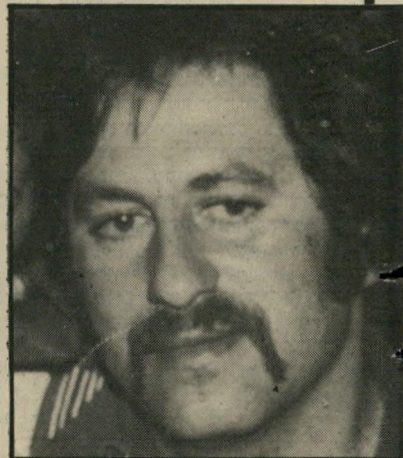
כשניתן הצו למניעת כניסתו של הבעל, מיהר הוא לקחת את הבן אליו. כמישפט גירושי הוזג אמר השופט יהושע זמיר: "ברוך כלל אני מנסה ל' עשות שלום-יבית בין בני-הזוג. פה אני לא רואה שיש מקום לכך. אני מציע שיפרדו."

האם מרים גרינברג תחינה לפני היהודים בעולם

הזוג גרינברג ביום הנישואין לא אביר-חלומות

אב צבי גרינברג מישפחה חרדית

בתביעת הגירושין שהגישה האשה נגד בעלה היא ציינה: "הילדה שרויה בפחד תדיר מאביה, וכשהוא רק מתקרב אליה היא מרימה את ידה כפחד, מתוך התגוננות."

אחיה הצעיר של קרן, גולן, סבל פחות. הוא היה בן התפוקים של אביו. אין זה פלא, איפה, שיום אחד נטל עימו האב את בנו ונמלט לחו"ל, מבלי להשאיר כל עיקבות.

"החזיקו אותי, אני מתאבד!"

אם מרים (מימי) היתה עלמה א צעירה ויפה בת 19, כשנישאה לבעלה, צבי לא היה אביר-חלומותיה של הצעירה, אך חיזוריו העקשניים ריככו אותה, בסופו של דבר.

צבי נהג לכתוב לה מכתבים, שבהם איים שאם תעז לעזוב הוא יתאבד, והרבה ירבוץ על מצפונה כל החיים.

"פחדתי שיקרה לו משהו. תמיד בא לאמא שלי וגילה שהוא אוהב אותי מאוד", סיפרה.

מרים נענתה למתוך הלוהט ונישאה

חיפוש מדוקדק בביתה של הזקנה, בתיקווה למצוא רמז שיעיד על מקום הימצאו של הבן.

השוטרים חזרו בידיים ריקות.

לפני כחודשיים ציווה בית-הדין המזווי בתל-אביב על צבי גרינברג לה' חזיר לישראל את בנו בן ה'10, שאותו לקח ללא רשות. הצו פורסם בכלי התקשורת, משום שלא היתה כל דרך אחרת להביא אותו לידיעת גרינברג.

גם זו לא עזר. כעת פונה מרים בכקשה קורעת-הלב לעזרת הציבור.

דינה זנון

הדין הורה מפורשות על הסכם פגישות חופשיות לגבי ביקורי הילדים ההר-דיים מדי שבוע, התעלם האב-הגרוש מחובותיו, לקח את בנו וחמק עימו בחשאי, ויצא את גבולות הארץ ליעד בלתי ידוע בחו"ל, כשנה וחצי אחרי יום הגירושין.

צבי גרינברג ניצל פרק זמן קצר שבו פג תוקפו של צרע-יכוב-היציאה של בנו מן הארץ, ואז חמק.

האב ובנו נעלמו בלי להשאיר כל עיקבות.

מאז, במשך כשנה וחצי, אוכלים את האם דאגותיה ונעגעועיה לבנה הקטן. היא לא הפסיקה לחפש את בנה, אך